

ZDENĚK SVĚRÁK: TATÍNKU, TA SE TI POVEDLA

1.

Na vynechaná místa v textu doplň názvy pohádek. Čísla, jež jsou jednotlivým pohádkám přiřazena, pak připiš k pohádkovým postavám.

„Nezlob se, tatínku, ale já také chodím do práce a kromě toho peru, žehlím, zašívám, vařím, myju nádobí, utírám prach, vysávám koberce, vodím Petříka do školky, chodím na nákupy a na rodičovská sdružení, zavažuji ovoce, zalévám květiny, sama si promazávám šicí stroj, čistím boty, nosím kabáty do čistírny a z čistírny, píšu babičce, platím sdružené inkaso, ani nemám čas zajít si ke kadeřníkovi, abych se ti líbila, a tak si myslím, že by sis mohl vzít na starost aspoň to vyprávění pohádek, co říkáš?“

Tatínek se poškrábal po mýtince a řekl: „Proč ne, zkusit to můžu.“

Ještě téhož večera začal: „Milé děti, povím vám pohádku O perníkové (1)“

„Tu známe.“ řekl Petřík.

„Dobře. Povím vám tedy pohádku O Dlouhém, (2)“

„Tu známe ještě víc,“ řekl Petřík.

„Aha,“ zamyslel se tatínek Šíma. „A co takhle děda Vševěda (3)?“

„Známe,“ řekly děti. „..... Růženka (4)?“ „Známe.“ „Otesánek (5)?“ „Známe!“

„....., vař! (6)“ vykřikl tatínek, a když se děti smály, že ji znají skoro z paměti, posmutněl.

zlá ježibaba

urazená sudička

babka s motýčkou

plaváček

princezna z obrazu

žebračka

2.

Co v textu znamená výraz „mýtinka“?

3.

Zjisti, co znamená pojem „sdružené inkaso“. Tento pojem ústně vysvětlí.

4.

Rozsud', kdo má v následujícím sporu pravdu, a vysvětlí proč.

„Mám takový dojem, že naše děti pohádky nepotřebují,“ usoudil tatínek Šíma. Ale s tím maminka nesouhlasila: „Všechny děti potřebují pohádky. Víš, co by z nich vyrostlo bez pohádek? Hloupí lidé, kteří by ani nevěděli, že se má pomáhat princezně a ne drakovi.“

„Draci nejsou a princezen, je málo,“ řekl tatínek.

„To nevadí. Až budou naše děti velké, samy poznají, co je zlé jako drak, a co je nevinné jako princezna.“

„Ty hlavní pohádky už znáš,“ trval na svém tatínek, „takže ty základy mají a dalšími pohádkami už bych je nezatěžoval.“

Pravdu má tatínek / maminka

5.

V úryvku podtrhni větu, ve které tatínek vyjadřuje domněnku.

6.

Odpovídají následující tvrzení textu?

Tatínek chtěl dětem vyprávět pohádku o Zlatovlásce.

ANO – NE

Maminka má doma plno práce.

ANO – NE

Tatínek si myslí, že hodně pohádek dětem škodí.

ANO – NE

Maminka si myslí, že pohádky učí užitečné věci pro život.

ANO – NE

Z textu lze zjistit, kolik dětí mají tatínek s maminkou.

ANO – NE

Tatínek a strašidelný dům

(...) A třeba tam člověk šel a šel temnou chodbou, podél celé té řady začarovaných dveří, a jedny z nich se najednou, z ničeho nic, otevřely a vykoulí třeba takový malý, plešatý chlapík s vousama a na nose měl kulaté brýle a vypadal jako pidimužík. (...) Jindy takhle tatínek na chodbě prášil nějakou dečku a náhle se proti němu plížila taková obrovská šedivá kočka, Tamara se prý jmenovala, ale to tehdy ani ještě nevěděl, ta kočka byla velká jako malé prase a otevřela tlamu, zapráskala vousy a povídá: „Jak se račte vynacházet, co tady píkujete, chlape škaredá!“ (...)

Tak všichni vzdychali a nikdo nevěděl, co dělat. Dívali se po sobě, pak na maminku, nakonec na tatínka, poněvadž byl ještě mladý a silný, pořád ho vídali, že si třeba nese noviny nebo nějaký časopis, a dokonce ho někdo zahlédl i s knížkou, tak si říkali, že bude taky asi i moc chytrý a že na něco přijde. Spoléhalo prostě na tatínka, že je všechny zachrání. A tak jednoho dne, kdy už zase někdo viděl toho pidimužíka brejlatého a plešatého a tu kočku Tamaru a ty ostatní potvory, řekl tatínek: „Dost!“, zavřel se v pokoji, uvařil si kakao a vzal si s sebou nějakou knížku. Mamince řekl: „Prosím tě, miláčku můj jediný a nenahraditelný, ať mě nikdo neruší!“ Maminka mu to slíbila. Za pár hodin vyšel tatínek z toho pokoje, byl celý pobledlý, knížku zase odložil, asi ji měl přečtenou. Maminka se nenápadně podívala a na knížce byl nápis: Případy slečny Marplové. „Aha,“ pomyslela si maminka, „tatínek se radil s knihou!“ a šla do pokoje a vidí tam další divné knihy, které všechny tatínek přečetl a které měly různé tajuplné názvy, třeba: Zápisky z mrtvého domu, Tichá hrůza, Pes baskervillský, Proti všem, Ohněm a mečem a ještě mnoho jiných. (...) Druhý den svolal tatínek všechny lidi, co bydleli v tom domě, a když se sešli na dvoře, kam se jediné vešli, řekl jim, že to první, co se musí udělat, je – všude rozsvítit. Všichni si mají donést žárovky a našroubovat je. Doslova řekl tatínek: „Budiž světlo!“ A tak se taky stalo. Najednou se dům celý rozsvítil a v každém koutě, za každým rohem bylo dobře vidět. A tatínek pravil: „Všichni si donesou kýbl s teplou vodou a hadr a všechno se tu bude jenom blejskat, všechno se musí umýt, aby to bylo jako z cukru!“

1. Myslíš, že tatínek uspěl? Proč?

2. Autor úryvku v textu píše sám o sobě. Zamysli se, které věty či vět by se to mohlo týkat, a podtrhni je.

3. Tatínek se radil s knihou, jak vyhnat strašidla. Kdy se s knihou radíš ty?

4. K následujícím autorům přiřaď názvy děl, jež se objevují v textu.

Arthur Conan Doyle

.....

Alois Jirásek

.....

5. Kde v textu se zvíře chová jako člověk? Jaký žánr se tímto přímo vyznačuje?

6. Výraz „Budiž světlo!“ je narážka na jinou knihu. Na jakou?

